

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun

judecând în ședință fără participarea părților recursul ordinar declarat de procurorul în cadrul Procuraturii de Circumscripție Bălți, Octavian Bodareu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 februarie 2018, în cauza penală în privința lui

Danchivschii Constantin xxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 23.09.2016-31.10.2017;

instanța de apel: 30.11.2017-07.02.2018;

instanța de recurs: 03.04.2018-15.05.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 31 octombrie 2017, Danchivschii Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

A fost respinsă solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 549 lei din contul inculpatului în beneficiul statului.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, la 20.06.2016, în jurul orei 13.45, Danchivschii Constantin conducând motocicletă de model „Fekon”, fără numere de înmatriculare și fără a deține permis de conducere, pe traseul R-1 Chișinău-Ungheni-Sculeni, în sat. Sculeni, r-nul Ungheni, km 126+653m, din direcția vămii Sculeni spre direcția or. Ungheni, fiind în stare de ebrietate alcoolică, avându-l ca pasager pe Juc Denis, a.n. xxxx, locuitor al sat. xxxx, r-nul xxxx, în apropiere cu gospodăria lui Casian Constantin, din sat. xxxx, r-nul xxxx, în timp ce efectua manevra de depășire a unui automobil, neținând cont de dexteritatea sa în conducere care i-ar

permite să prevadă situațiile periculoase și situația rutieră, neisprăvindu-se cu conducerea autoturismului și pierzând controlul asupra acestuia, a tamponat-o din spate pe pietonul Levițchi Maria, a.n. xxxx, locuitoare a sat. xxxx, r-nul xxxx, care se deplasa regulamentar pe acostamentul din partea stângă a drumului, în aceeași direcție de deplasare.

În rezultatul tamponării pietonului, Levițchi Maria a fost transportată la Spitalul raional Ungheni, unde în urma politraumatismelor a decedat, iar Juc Denis s-a ales conform raportului de expertiză medico-legală nr.348, din 28.06.2016, cu excoriații în regiunea articulației genunchiului drept ambelor coate, rebordul costal stâng și regiunea parietală dreapta, care au fost produse prin lovituri cu sau de obiecte dure contondente, posibil într-un accident rutier, în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Astfel, Danchivschii Constantin conducând un mijloc de transport a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.357, din 13.05.2009, prevăzute de pct.10 „Persoana care conduce un vehicul trebuie:... al.(2) să posede ...: lit.a) permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria care face parte autovehiculul condus”, pct.14, „Conducătorului de vehicul îi este interzis: lit.a) „ să conducă vehiculul în stare de ebrietate...”; pct.45 al.1) „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, b) dexteritatea în conducere, care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, d) situația rutieră”, al.2) „în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”; încălcări care sunt în legătură directă cu comiterea accidentului rutier în cauză și consecințele survenite.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat solicitând repunerea în termen, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie stabilită pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- întârzierea în depunerea apelului a fost determinată de motive întemeiate, deoarece în urma accidentului rutier a fost traumatată mâna dreaptă și cu mâna stângă a învățat să semneze și cu mare greu să scrie câteva cuvinte. Personal nu a avut posibilitate să scrie apel din motivele invocate, dar nici nu cunoaște cum se face acest lucru și nici nu cunoaște că există și un termen. Era absolut sigur că apelul va fi depus de avocatul Bobu Valentin, care i-a apărut interesele, deoarece la o întrevedere cu mama a aflat că deja vorbise și a asigurat-o că va depune apel. La 16.11.2017 din nou a avut întrevedere cu mama, care i-a comunicat că avocatul Bobu Valentin nu a scris apel și tot atunci a convenit cu mama să angajeze un alt avocat pentru a depune apel;

- în anul 2017 a împlinit 19 ani, iar la momentul săvârșirii accidentului rutier avea 18 ani și 16 zile. Imediat după accidentul rutier din 20.06.2016 a fost internat în spital, iar ulterior a urmat tratament ambulatoriu. Pe lângă toate leziunile care le-a primit a avut și o lovitură puternică la cap. Când a fost audiat de către polițiști era speriat și nu era convins că anume el a condus motocicletă când s-a petrecut accidentul, de aceea și a explicat lor acest lucru. Această poziție a menținut-o și în instanța de judecată fără a înțelege incorectitudinea totală a acesteia;

- la sfârșitul judecării cauzei și ulterior, când a citit sentința a înțeles cert că a condus motocicletă când s-a produs accidentul și este vinovat de urmările care au survenit, se căiește mult de cele întâmplate;

- în sentința atacată totul este indicat corect și este întru totul de acord cu ea, în instanța de judecată au fost respectate toate drepturile sale, dar reieșind din cele indicate este posibil ca executarea pedepsei principale să fie suspendată condiționat. Scopul pedepsei penale va fi atins și în această situație, deoarece deja a înțeles tot negativul faptei sale;

- conform art.7 Cod penal la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală;

- analiza conținutului sentinței denotă că instanța de fond nu a ținut cont de toate circumstanțele de individualizare a pedepsei în sensul atenuării acesteia, nu s-au luat în considerație circumstanțele atenuante prevăzută la art.76 Cod penal, adică faptul că, în momentul săvârșirii faptei avea doar 16 zile de când a atins majoratul, că nu cu rea credință nu a recunoscut vinovăția, dar datorită traumelor la cap care le-a avut, că la moment mâna dreaptă este nefuncțională și persistă riscul că va rămâne așa pe viață dacă nu o tratează;

- infracțiunea prevăzută de art.264 alin.(4) Cod penal, conform art. 16 Cod penal se consideră gravă, însă, ținând seama de circumstanțele atenuante, inculpatul a considerat ca fiind neîntemeiată dispoziția luată de instanța de judecată prin sentința de condamnare de a nu suspenda pe o anumită durată și în anumite condiții, executarea pedepsei pronunțate, luând în considerație că, careva impedimente în suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite nu au fost constatate;

- nefiind privat de libertate va avea posibilitate reală să continue tratamentul medical și să-și refacă viabilitatea mâinii drepte, care la moment este nefuncțională și îi provoacă dureri. De asemenea, în caz de însănătoșire, va fi posibil să repare prejudiciul cauzat apropiaților decedatei Levițchi Maria. Prin urmare, instanța de fond nu a ținut seama pe deplin de principiile generale de aplicare a pedepsei prevăzute de art.61 alin.(2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei stipulate în art.75 Cod penal;

- având în vedere atât principiul prevăzut în art.4 Cod penal - umanismul legii penale, cât și cel stipulat în art.61 alin.(2) Cod penal - pedeapsa penală are drept scop corectarea condamnatului, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovaților, nu este rațional să execute pedeapsa aplicată și este oportună suspendarea condiționată a executării acesteia, deoarece, interdicții de suspendare condiționată a executării pedepsei nu sunt, din care motive este posibilă aplicarea în privința sa a prevederilor art.90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 februarie 2018, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința și pronunțată o hotărâre nouă, potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care Danchivschii Constantin recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (4) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă, cu aplicarea art. 79 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani.

4.1. Instanța de apel a constatat că, deși inculpatul a fost prezent la adoptarea și pronunțarea sentinței la 31.10.2017, tot în aceeași zi a primit și copia sentinței, nu a avut posibilitate de a depune apel din motiv că mâna dreaptă în urma accidentului rutier produs la 20.06.2016 este nefuncțională, fapt confirmat prin certificatele medicale anexate la materialele cauzei (f.d.196-198). Ulterior, după ce a fost informat că avocatul de care a fost asistat în prima instanță nu a declarat apel, a angajat un alt avocat, care i-a întocmit un apel din numele lui.

Astfel, ținând cont de cele indicate și în special de concluzia medicală consultativă (f.d.196), din care rezultă că inculpatul a suferit o luxație paralizată a umărului drept și ca urmare ultimul nu poate mișca mâna dreaptă și nu poate nici să scrie, Colegiul penal a atestat că sunt prezente motive întemeiate, care servesc drept temei pentru a considera că apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen, întârzierea fiind determinată de motive întemeiate, potrivit prevederilor art.403 Cod de procedură penală.

Colegiul penal a considerat că, judecând cauza penală în privința lui Danchivschii Constantin instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(4) Cod penal.

Referitor la pedeapsă, care de fapt și este latura contestată de către inculpat, Colegiul penal a menționat că există temei legal pentru casarea sentinței în latura aplicării pedepsei, deoarece el este născut la xxxx, astfel că la data comiterii infracțiunii, la 20.06.2016, avea vârsta de 18 ani 16 zile.

Potrivit modificărilor operate la art.79 alin.(1) Cod penal, prin Legea Parlamentului nr.163 din 20.07.2017, publicată în Monitorul Oficial nr.364-370/20.10.2017 art.616, în vigoare din 20.12.2017, „săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională”.

Reieșind din circumstanțele cauzei, și anume de faptul că inculpatul Danchivschii Constantin, născut la xxxx, la momentul săvârșirii infracțiunii reținute în sarcina lui abia a atins vârsta majoratului, instanța de apel a apreciat situația expusă drept o circumstanță excepțională.

Astfel, Colegiul penal a reținut că există temei legal pentru casarea sentinței în latura aplicării pedepsei în privința lui Danchivschii Constantin, fiind aplicabile prevederile art.79 Cod penal. Totodată, nu poate fi admisă solicitarea făcută de inculpat în apelul declarat referitor la aplicarea în privința sa a prevederilor art.90 Cod penal cu dispunerea suspendării pedepsei cu închisoarea aplicate în privința sa pe o perioadă de probațiune, deoarece la stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, s-a luat în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, persoana inculpatului, circumstanțele cauzei, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum condițiile de viață ale familiei acestuia, constatându-se că lipsesc circumstanțele prevăzute de art.90 alin.(1) Cod penal și astfel, în opinia instanței de apel, nu este posibil de a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În acest aspect, Colegiul penal a indicat că, inculpatul a comis o infracțiune gravă, fiind în stare de ebrietate, fără permis de conducere, a tamponat din spate pietonul Levițchi Maria care se deplasa regulamentar pe acostament din partea stângă a drumului, soldată cu consecințe ireparabile - decesul unei persoane, pentru care legea prevede închisoare de la 4 la 8 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 4 la 5 ani. Chiar și în prezența circumstanței excepționale constatate, suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii aplicate inculpatului reprezintă o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inequitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

În viziunea instanței de apel, doar pedeapsa cu executare reală aplicată inculpatului va fi echitabilă faptei infractorice comise, corespunde normelor legale, iar circumstanțele invocate de către inculpat în apelul declarat diminuează esențial pedeapsa cu închisoare stabilită inculpatului, dar nu poate servi ca circumstanță la aplicarea în privința acestuia prevederile art.90 Cod penal.

În această ordine de idei, Colegiul penal a conchis că, pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 5 ani, va asigura scopurile pedepsei, este echitabilă faței infracționale săvârșite, fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a contestat-o cu recurs ordinar, prin care a solicitat casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea cererii recurentul a invocat că, instanța de fond corect a stabilit gradul prejudiciabil al infracțiunii comise și anume, conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate fără permis de conducere și fără număr de înmatriculare, soldat cu tamponarea pietonului Levițchi Maria, în urma căreia ultima a decedat, care constituie și circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal, iar toate aceste circumstanțe au determinat aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

6. Judecând recursul ordinar și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conducându-se de prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, ajunge la concluzia că acesta necesită a fi admis, cu casarea totală a hotărârii atacate și menținerea sentinței primei instanțe, deoarece apelul a fost greșit admis, din următoarele considerente.

Potrivit art.414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Alin. (4) și (5) ai aceleiași norme prevede că în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de drept, asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmite instanței de apel, sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost calificată corect, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal au fost aplicate corect, și hotărârea adoptată trebuie să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul lărgit menționează că, sentința instanței de fond a fost contestată de către inculpat doar în latura pedepsei și la judecarea cauzei, instanța de apel a considerat necesar de a casa prima hotărâre în această parte, adoptând o soluție nouă, prin care lui Danchivschii Constantin i-a fost aplicată pedeapsă mai blândă, însă decizia atacată cu recurs ordinar este contrară prevederilor art. 417 pct. (8) Cod de procedură penală, deoarece nu cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării concluziei date.

Astfel, Colegiul constată că și-au găsit confirmare temeiurile de drept invocate de procuror și anume, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, deoarece *decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe.

Pe de altă parte, instanța de recurs reține că, în recursul declarat procurorul indică netemeinicia în ce privește aplicarea pedepsei mai blânde inculpatului, necontestând încadrarea juridică a acțiunilor acestuia.

După cum s-a enunțat mai sus, prin sentința primei instanțe Danchivschii Constantin a fost condamnat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, iar ulterior, instanța de apel judecând cauza în ordinea procedurii de apel, a admis apelul inculpatului și a casat sentința în partea stabilirii pedepsei, pronunțând o hotărâre în această parte, prin care lui Danchivschii Constantin, condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsă cu aplicarea art. 79 Cod penal, închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 5 (cinci) ani, constatând circumstanțe excepționale ce au stat la baza hotărârii instanței de fond.

În acest aspect, cu referire la soluția instanței de apel, Colegiul lărgit o consideră greșită, reieșind din următoarele:

Din textul deciziei contestate se observă că, instanța de apel analizând circumstanțele cauzei, a ajuns la concluzia că, inculpatul Danchivschii Constantin, născut la xxxx, la comiterea infracțiunii (20.06.2016) avea vârsta de 18 ani și 16 zile și potrivit modificărilor operate la art.79 alin.(1) Cod penal, prin Legea Parlamentului nr.163 din 20.07.2017, publicată în Monitorul Oficial nr.364-370/20.10.2017 art.616, în vigoare din 20.12.2017, „*săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională*”.

Prin urmare, Colegiul penal al Curții de Apel a concluzionat că, la săvârșirea infracțiunii inculpatul nu avea vârsta de 21 de ani, ceea ce presupune ca fiind o circumstanță excepțională și cade sub incidența aplicării pedepsei mai blânde decât cea prevăzută la art. 264 alin. (4) Cod penal, unde este prevăzută pedeapsă sub formă de închisoare de la 4 la 8 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 4 la 5 ani.

În cazul dat, Colegiul lărgit consideră că, soluția instanței de apel este una pripită și nejustificată, deoarece inculpatul a comis o infracțiune gravă și cu toate că avea doar 18 ani și 16 zile, era în stare de ebrietate, fără permis de conducere, a tamponat pietonul care se deplasa regulamentar pe acostament din partea stângă a

drumului și în urma căruia, acesta a decedat, ceea ce reprezintă consecințe grave și ireparabile și cu toate că infracțiunea imputată este comisă din imprudență, consumul de alcool soldat cu starea de ebrietate și urcarea ulterior la ghidonul motocicletei reprezintă un caracter conștient. Aceste circumstanțe denotă starea de conflict în care se află inculpatul cu normele de coabitare unanim recunoscute în societate.

La adoptarea sentinței instanța de fond luând în considerație circumstanțele cauzei și gravele consecințe în urma săvârșirii infracțiunii (decesul unei persoane), corect a considerat că doar izolarea de societate va reprezenta un remediu echitabil corecției și reeducării inculpatului, stabilind în privința acestuia un termen rezonabil de patru ani pentru executarea pedepsei cu închisoarea, în penitenciar de tip deschis.

Pe cale de consecință, Colegiul lărgit reține că, pedeapsa aplicată lui Danchivschii Constantin de către prima instanță este una echitabilă, care impune lipsuri și restricții ale drepturilor acestuia, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei. Or, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficient nici pentru corectarea inculpatului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Subsidiar, instanța de recurs menționează că, chiar dacă prin modificările operate la art.79 alin.(1) Cod penal legiuitorul a prevăzut că, *săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională*, la stabilirea pedepsei instanța de judecată trebuie să ia în considerație și circumstanțele cauzei sau consecințele survenite în urma comiterii unei infracțiuni de către inculpatul care a atins vârsta de 18 ani, or, textul art. 79 alin. (1) Cod penal, prin sintagma „*poate*”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Astfel, din examinarea condițiilor în care poate fi aplicată o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facilitate din care instanța de judecată este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că pedeapsa stabilită lui Danchivschii Constantin de prima instanță corespunde prevederilor art. 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, fiind motivată, individualizată și aplicată în limitele prevăzute de lege, iar hotărârea dată fiind una întemeiată.

În atare circumstanțe, instanța de apel în situația în care nu a dispus de alte circumstanțe decât de cele stabilite de prima instanță, greșit a admis apelul inculpatului și prin pronunțarea unei noi hotărâri a comis o eroare la aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea numită de prima instanță, în lipsa cărorva motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că recursul declarat de procuror urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței primei instanțe, prin care Danchivschii Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani, deoarece apelul a fost greșit admis.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a), alin. (2), (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în cadrul Procuraturii de Circumscripție Bălți, Octavian Bodareu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 februarie 2018 și menține sentința Judecătoriei Ungheni din 31 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui Danchivschii Constantin, prin care acesta a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani, deoarece apelul a fost greșit admis.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 12 iunie 2018.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun